PÁSKÁNDI GÉZA

Piros Madár

PÁSKÁNDI GÉZA

írja első verskötetéről:

„Versekért nem kell bocsánatot várni, mert vagy versek maradnak, s úgy fölösleges, vagy pedig nem, s akkor hiába minden bocsánatkérés.

Mégis tudom: sok versért — ezek közül — röstellkednem kell majd.

Ám a pironkodást is vállalnia kell valakinek, ha tehetséget érez hozzá.

Azt hiszem, ezeket a verseket szeretni fogják mindazok, akiket megsímogat a sejtelem, akik remélnek tőlem és várakoznak. Akiket a Város és a Képzelet szemelt ki valamit kimondani meglévő időkről — eljövő napoknak.

Akárki is szereti majd e verseskönyvet, s bárki is utálja — haragudnom senkire sem szabad.

Ajánlom pedig verseim legszebbjét annak, aki szerencse-kereső utamra feltarisznyált: az Édesanyámnak.“